

i Finantsloven, som komme ind under akkurat den samme Betragtning, og som utvivlsomt gjøre Finantsloven til en Lov? Hvad nu angaar Betydningen af de Summer, som ere opførte i Finantsloven, da kan jeg ikke med det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) antage, at den i sine Hovedtræk i det Hele og Store indeholder noget for Regjeringen Bindende. Derimod mener jeg, at man med Hensyn til Posterne i Finantsloven maa sondre imellem to Slags, nogle, som ganske bestemt ere bindende for Regjeringen, og nogle, som kun kunne siges at indeholde en Bemyndigelse for Regjeringen. Finantsloven er ganske vist i en vis Henseende en Lov, som staar over alle andre Love og navnlig over saadanne, som ikke kunne træde i Kraft uden ved Hjælp af en vis Pengesum. Alle disse Love, der fordrer Penge for at bringes i Værk, ligge under Trykket af Finantsloven. Saa længe ikke Finantsloven er, vil ingen af de Love kunne bringes i Virksomhed, og først naar Finantsloven udkommer i sin rigtige Form, træde paa en Gang disse Love ud i Livet; Finantsloven er Slutstenen paa alle disse Love. Hvis der i Finantsloven er givet en Bevilling i Overensstemmelse med disse Love, er Regjeringen bunden til, saavidt dens Magt rækker, at opfylde disse Loves Bestemmelser, ikke saa meget paa Grund af Finantsloven som netop paa Grund af Lovene selv. Det er selve disse givne Love, som binde Regjeringen, og den Bevilling, som er givet gennem Finantsloven, er Slutstenen, saaledes at det ikke kan siges, at Finantsloven selv binder Regjeringen. De Tilfælde, som særlig ere nævnte, f. Ex. det med den jydskke Jernbane og med Embedsmændenes Lønninger, ligge dog ikke saa langt fra hinanden, som det synes, min ærede Hr. Ven for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein) vilde forudsætte. Begge Love vare jo gaaede deres sædvanlige Veie og have faaet Lovkraft paa sædvanlig Maade og ere bindende for Regjeringen, dersom den er i Besiddelse af de fornødne Midler til at sætte dem i Værk. Det kan gjerne være muligt, at det senere hen vil vise sig, at der indtræder Banskeltigheder, som Regjeringen ikke kan over-

vinde, og Banskeltigheder, med Hensyn til hvilke man ikke vilde kunne hebrejde Regjeringen, dersom den deri vilde se en Grund til at tilfidesætte de givne Love, men derimod vil Ingen kunne sige Noget. Den høitærede Finantsminister nævnedes som Exempel Esbjerg Havn, men det forekommer mig, at der ikke deri var nogen Støtte for den Paastand, som den ærede Minister vilde gjøre gjældende, idet der der var Omstændigheder, som ikke vare forudsatte, da Finantsloven blev givet. Er der Omstændigheder, som bleve forudsatte, da Finantsloven blev givet, saa er efter min Mening Finantsloven ikke i den Form, at den kan forelægges Hans Majestæt Kongen til Sanktion fra Regjeringens Side. Det er Noget, hvori jeg er enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), men jeg forudsætter ogsaa, at naar Tilfælde af den Bestaafenhed indtræde, vil Regjeringen bruge alle de konstitutionelle Midler, som staa til dens Raadighed, for at faae Sagen stillet paa den Maade, den ønsker. (Hør, hør!) Ja, det er det Rette. Jeg mener heri i det Væsentlige at have truffet den Tanke, som Finantsudvalgets Flertal har, og som jeg selvfølgelig selv deler. Der er mange Poster paa Finantsloven, om hvilke man vil kunne sige, at de kun indeholde en Bemyndigelse for Regjeringen til at anvende de bevilgede Midler, og intet Menneffe vil hebrejde Regjeringen, om den ikke benytter dem; men der er andre Poster, som have deres Støtte i bestaaende Love, og det er disse Love, der binde Regjeringen, og ikke Finantsloven. Og naar der er sagt — jeg skal tage den samme Sammenligning igjen imellem de jydskke Jernbaner og Embedsmændenes Lønninger —, at dersom Regjeringen ikke opfylder de Forpligtelser imod Embedsmændene, hvortil de fornødne Bevillinger ere givne i Finantsloven, saa ville Embedsmændene gjøre Sag gjældende mod Regjeringen, saa vil jeg sige paa den anden Side, at, dersom Regjeringen ikke opfylder de Love, som paabyde Bygningen af de jydskke Jernbaner, saa ville vel ikke Embedsmændene, men sikkert mange Andre, søge at gjøre Ansvar gjældende mod Regjeringen, fordi den har undladt at opfylde dem. Jeg har ikke villet